

صفة الوضوء والصلاة (مرئي)

چۆن دەستنوێژ بگرم؟

م

دەنگ

1

دەنگی بانگ

2

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى
الْكَعْبَيْنِ}

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى
الْكَعْبَيْنِ} واتە: {ئەى ئەوانەى باوەرداران ئەگەر هەستان بۆ
نوێژ کردن ئەوا دەموچاوتان بشۆن هەروەها دەستەکانتان
لەگەڵ ئانیشکەکانتان و دەستی تەر بهێنن بەسەرتاندا -بە
سەر قژ و بە ناو گویتاندا چونکە گوێ بەشیکە لە سەر-،
و پیکانتان (بشۆن) لەگەڵ هەردوو قۆلەپێتان -گوێزگەکانتان:
قاپەرەقەکانتان-}

[سورة المائدة: 6]

3

نوڤڙکردن به بې دهستنوږځگرتن دروست نښه، ودهستنوږځگرتن به بې نښه هښان دروست نښه، ونښه هښان دانامه زړت به بې بوونی ئیخلاص و دلّسوزی بو خوی گه وره، ونښه شوینی له ناو دلدايه، وبه زمان ناووترت.

4

بسم الله (به ناوی خدا)

ووتنی (بسم الله) پیش دهستکردن به دهستنوږځگرتن ریځه پیدراوه، به ووتنی: (بسم الله) دهستنوږځگرتن دهستپیده کین، وپاشان سیواک به کارده هښین بو پاککردنه وهی ده ممان نه گره بو و گونجاو بو.

5

هه ردو دهست ده شوین سی جار، له سهری په نجه کانه وه دهستپیده کین هه تاوه کو مه چه کی دهست (وه کو دهست شوردن به سابوون ناو له په کان وپشتی دهست ده شورین).

6

هه ردو دهست هه تاوه کو مه چه که کان ده شوین سی جار له دوی یه ک.

7

سه‌ره‌تا به دهستی راست ده‌ستپیده‌که‌ین وسئ جار
ده‌یشوین، پاشان دهستی چه‌پ سئ جار ده‌شوین. (ده‌ست:
مه‌به‌ست ناو له‌پ ودیوی ده‌ره‌وه‌ی ده‌سته)

8

هه‌روه‌ها دروسته دهستی راست بشوین پاشان دهستی
چه‌پ، وپاشان دهستی راست پاشان دهستی چه‌پ، و به‌و
شیویه.

9

ده‌بیت دُنیا بین له‌وه‌ی ئاوی بجیتته نیوان په‌نجه‌کانه‌وه.

10

پاشان ئاو رادانه نیو دهم وده‌کردنی (المَصْمُضَة)، وپاشان ئاو
هه‌لمژینه نیو لووت (الاسْتِنْشَاق)؛ ئه‌نجامده‌ده‌ین

11

ئاو رادانه نیو دهم وپاشان ده‌کردنی (المَصْمُضَة): مه‌به‌ست
ئه‌وه‌یه به‌ چنگی دهستی راست ئاو ده‌خریتته نیو دهم وئه‌ملا
وئه‌ولای پیده‌کریت له‌ناو ده‌مدا بو ئه‌وه‌ی پاشه‌رؤکانی نیو
دهم بیتته ده‌ره‌وه وپاک بیتته‌وه (ئه‌م کرداره غه‌رغه‌ره‌ کردنی
پیده‌وو‌تریت که لیره‌دا به ئاو ئه‌نجامده‌دریت)؛ پاشان ئاو که
فری ده‌دات.

12

ئاو ھەلمژىنە نىو لووت (الاستىشاق): ئەمىش برىتيە لەوھى بە چىڭگى دەست ئاو بە ھەناسە ھەلمژىت بۇ نىو لووت، وپاشان بە دەستى چەپى ئەم ئاۋە دەرىكات؛ بۇ ئەوھى پاشەرپۇى نىو لووت بىتە دەرەو، كىردارى دەركىردنى -پەرش كىردنى- ئاو لە پاش ھەلمژىنى بۇ نىو لووت پىي دەووترىت: -
الإستىثار-.

13

سونەت وایە كىردارى ئاو ھەلمژىنە نىو لووت وپاشان دەركىردنى (الاستىشاق والإستىثار) زیاد لە پىۋىست ئەنجامبىرىت بۇ ئەوھى بە جوانى لووت پاك بىتەو؛ مەگەر كەسەكە بە رۆزوو بىت يان لە زىانىك بىرسىت.

14

ئاو رادانە نىو دەم وپاشان دەركىردنى (المضمضة)، وئاو ھەلمژىنە نىو لووت (الاستىشاق)؛ دوو شىۋەى -جۆرى- ھەيە:

15

گەياندىن (الوصل): ئەمىش بە ھىنانى چىڭگىك لە ئاۋ دەبىت، بە نىۋەى ئاۋەكە كىردارى ئاو رادانە نىو دەم (المضمضة) ئەنجامدەدرىت، ونىۋەى ترى ئاۋەكە ھەلدەمژىنە نىو لووتمان (-الاستىشاق- ئەنجامدەدرىت).

نیوهی یه که می ئاوه که راده ده ریټ له نیو ده مدا (غه رغه رهی پیده کریټ) پاشان ئاوه که فری ده دهین، و نیوهی دووه می هه لده مژنیټ بو نیو لووت پاشان به دهستی چه پ ئاوه که در ده هیند ریټ - فن ده کریټ و په رش ده کریټ - .
 ئه م کرده وانه سی جار ئه نجام ده ریټ، به سی چنگ ئاو.

16

جیا کردنه وه (الفصل): ئه وه یه که بو کرداری ئاو رادانه نیو ده م (المضمضة) چنگیک ئاو بهینین و بو کرداری ئاو هه لمژینه نیو لووت (الاستنشاق) چنگیک ئاوی تر بهینین، چنگیک ئاو ده هینین بو نیو ده ممان و ئه ملا و ئه ولای پیده کهین - غه رغه رهی پیده کهین - پاشان ئاوه که فری ده دهین، و پاشان چنگیک ئاوی تر ده هینین و هه لی ده مژنیټ بو نیو لووتمان و پاشان به دهستی چه پ ئاوه که ی نیو لووتمان فری ده دهین - په رشی ده کهین -، و اتا له م شو رده دا شه ش چنگ ئاو به کار دیین.

17

پاش ئاو رادانه نیو ده م و پاشان ده رکردنی (المضمضة)، و ئاو هه لمژینه نیو لووت (الاستنشاق): شو ردی ده موچا و دیټ

18

وسنووری دهموچاو (روو) بریتیه له: به درېژایې؛ له شوئې
دهرچوونې مووی قژ له پېشهوهی سهری کهسی ئاساییدا (که
ده کهوئته سهرهوهی ناوچهوان) هه تاوه کو کۆتایې چه ناگه،
وبه پانی؛ له نیوان ههردوو گوئییه کان.

19

له گه ل واجب بوونی شوژدنی هه موو مووه کانی سهر روو
وه کو: مووه کانی ریشی ته نک، وئاو هیئان به نیو ریشی چرډا،
وسمیل (شوارب)، وبروکان، وبرژانگه کان، وئهو مووه
چرانهی که زور جار به شیوهی سیگۆشه یی له خوارهوهی
لیودا دهرده چن پئی دهووتریت: (العَنْفَقَة).

20

وشوژدنی دهموچاو؛ دوو شیوهی -جوړی- هه یه:

21

جوړی یه که م: ئاو ده هیئین به چنگی ههردوو دهست، پاشان
روو ده شوین له شوئې دهرچوونې مووی قژ کهسی ئاسایی
هه تاوه کو کۆتایې چه ناگه، وبه پانی نیوان ههردوو گوئییه کان،
وئه گهر ریش چر بوو ئهوا سونه ته دهست ته ر بکهین و بیهین
به نیویدا.

ئهم شوژدنه سی جار ئه نجامده دین وئهمیش ئهوپه ر کاملی
وسونه ته، یان دوو جار، ویه ک جار واجبه.

22

جوړی دووهم: ټاو تهنھا به چنګی دهستی راست دههینین
ودهیکهین به سهر ږوودا، پاشان به ههردوو دهستهکان
ږوومان دهشوین به هه مان شیوهی جاری پېشوو، وئمه سی
جار ئه نجامده دهین.

23

ریزبهندی (الترتیب) له شوړدنی ئه ندامه کان واجبه له کاتی
دهستنو ټگر تندا؛ واتا نابیت له شوینی ئه ندامیک که پېویسته
سهره تا بشوړدریت ئه ندامیک تر بشوین وبه و شیوهیه،
وههروه ها ده بیت یه ک له دوا ی یه کی (الموالاة) هه بیت له
نیوان ئه م ریزبهندی شوړدنه دا واتا نابیت دوا بکهوین له
شوړدنی ئه ندامیک پاش شوړدنی ئه ندامیک تر؛ ئه و ماوه یه ی
دیاریکراوه به ستر او ته وه به - و شکبوونه وه- واتا پېش ئه وه ی
ئه ندامه که وشک بېته وه پېویسته ده سته به جی ده سته بکه یین
به شوړدنی ئه ندامه که ی تر.

24

پاش شوړدنی ده موچاو، ده سته کان (باله کان) ده شوین.

25

وسنووری واجب له شۆردنی دهسته کان (باله کان) بریتیه له:
سه ره وهی په نجه کانه وه هه تا وه کو ئانیسکه کان، له گه ل
شۆردنی ئانیسکه کانیش.

26

سه ره تا دهستی (بالی) راست ده شوین له لوتکه ی په نجه کانی
دهسته وه، وئاو ده هیئین به نیو په نجه کاند، وپاشان بالمان
هه مووی ده شوین هه تا ئانیسکه کان وئانیسکه کانیش
ده شوین.

27

وپاشان دهستی (بالی) چه پ ده شوین وبه هه مان شیوه له
لوتکه ی په نجه کانی دهسته وه، وئاو ده هیئین به نیو
په نجه کاند، وپاشان بالمان هه مووی ده شوین هه تا
ئانیسکه کان وئانیسکه کانیش ده شوین.

28

پاشان سه ر (قژ) مه سح ده کهین، ده ستمان جارێکی تر ته ر
ده کهین، پاشان نیو له پی هه ردوو ده ستمان له پی شه وهی
سه رمان (قژمان) داده نیین وبه ره و پشتی سه ره وه مان (قژمان)
ده یان بهین، وده سته کانمان ده گه رینینه وه بو ئه و شوینه ی که
لێیه وه ده ستمان پیکرد، وهه رکه سیکی قژی هه بیی یان قژی
نه بیی ده بیی به م شیوه یه مه سحی سه ری (قژی) بکات.

29

پاشان ههردوو گوئییه کان مهسح دهکهین به هه مان ئه و
ئاوهی که سه زمان (قزمان) پئی مهسح کرد، و (کرداری
مهسحکردنی قژ و گوئییه کان) یه ک جار ئه نجامده دهین.

30

وسیفه تی مهسحکردنی گوئییه کان بریتیه له وهی که په نجهی
شایه تمانی راست بخهینه نیو گوئی راست و په نجهی
شایه تمانی چهپ بخهینه نیو گوئی چهپ، و پاشان ناو
گوئییه کان مهسح بکهین، و به ههردوو په نجه گه وره کانی
راست و چهپی دهست (قامکه گه وره کان) پشته وهی
گوئییه کان مهسح دهکهین له سه ره وه بو خواره وه له هه مان
کاتدا؛ بویه بهم شیویه ناوه وه و ده ره وهی گویمان
مهسحکرد.

31

پاشان پیه کان ده شوین، و سنووری شووردنی پیه کان که
واجبه بشووردین: له لوتکهی په نجه کانه وهیه هه تا وه کو
قا به ره قه کان (گوینگه کان)، و شووردنی (پاژنه ی پئ) یش
واجبه.

32

سهره تا پي راست دهشوين، وبه په نجه کاني دهست نيو
په نجه کاني پي دهشوين، وگرنگي دهدهين به شوردني (پارنه ی
پييه کان)، وسهره وهی وبني پييه کان.

33

وپاشان پي چهپ دهشوين ههروه کو چون راستمان شورد،
ودهبيت له بيرمان نه چيت به په نجه کاني دهست نيو
په نجه کاني پي بشوين، ودهبيت گرنگي بدهين به شوردني
(پارنه ی پي) به کاملی وتهواوی ودهبيت ئاو بگاته قاپه رقه کان
(گويزنگه کان) وبشوردرين.

34

أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ
وَرَسُولُهُ

(أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا
عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ) واته: (شاهیدی دهدهن بهوهی هیچ
پهستراویک ههق وراست نییه جگه له الله، وشاهیدی
دهدهم بهوهی که موحه مه د بهنده و پیغه مبه ر ونیردراوی
خودایه).

35

سونه ته پاش تهواو بوو له دهستنو یزگرتن زیکر ونزا
بخویندریت، وسونه ته ئهم نزایه ش بخویندریت:

36

اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، واجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ.
 «اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، واجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ» واته:
 «خودايه، له و که سانه بم که بهردهوام تهوبه ده که ن
 وبهردهوام خوین پاک ده که نه وه - له تاوانه کان وهه موو شته
 پیسه کانی تر-».

37

یان:

سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ
 وَأَتُوبُ إِلَيْكَ

(سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ،
 أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ) واته: (پاک و بیگه ردی بو تو ئه ی
 پهروه ردگار، وهه موو سوپاس وستایشیک بو تو، شاهیدی
 ده ده م به وهی هیچ په رستراویک هه ق وراست نییه که
 شایه نی په رستن بیت جگه له تو، داوات لیده که م که لیم
 خوش بیت و تهوبه ده که م له تاوانه کانم).

م

ئه وهی له سه ر شاشه نوو سراوه

1

چون ده ستنوئیز بگرم؟

2

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى
الْكَعْبَيْنِ}

{يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى
الْكَعْبَيْنِ} واته: {ئهى ئهوانهى باوهردارن ئه گهر ههستان بۆ
نوێژ کردن ئهوا دهموچاوتان بشۆن ههروهها دهسته کانتان
له گهڵ ئانیشکه کانتان ودهستی تهڕ بهینن بهسهرتاندا -به
سهر قژ وبه ناو گویتاندا چونکه گوی بهشیکه له سهـر-،
ویپکانتان (بشۆن) له گهڵ ههردوو قوله پیتان -گوێژگه کانتان
: قاپه رهقه کانتان-}

[سورة المائدة: الآية 6]

3

شۆردنی دهسته کان (ناو له په کان)

4

ئاو رادانه نیو دهم وپاشان ده رکردنی (المَضْمَضَة)، وئاو
هه لمژینه نیو لووت (الاستِنْشَاق)

5

گه یاندن (الْوَضْل)

6

جیاکردنه وه (الفصل)

7

شۆردنی ده موچاو (پوو)

8

یه کهم

9

دووهم

10

نیهت هینان و ووتنی: (بسم الله)

11

شۆردنی دهسته کان

12

ئاو رادانه نیو دهه و پاشان ده رکردنی (المَصْمُصَة)

13

ئاو هه لمژینه نیو لووت (الاستِنْشاق)

14

شۆردنی ده موچاو (پوو)

15

شۆردنی دهسته کان له گه‌ڵ ئانیشکه کان

16

مه‌سحکردنی سه‌ر (قژ) ومه‌سحکردنی ناو وپشتی گوئییه کان

17

شۆردنی پئییه کان له گه‌ڵ گوژزنگ (قاپه‌ره‌قه)

18

شۆردنی دهسته کان

19

مه‌سحکردنی سه‌ر (قژ)

20

سه‌ره‌تای سه‌ر (قژ) = سه‌ره‌وه‌ی نیوچه‌وان که شوینی
ده‌رچوونی مووی قژه له لای که‌سی ئاسایی.

21

کو‌تایی سه‌ر (قژ) = کو‌تا شوینی ده‌رچوونی مووی قژ له پشتی
سه‌ره‌وه له لای که‌سی ئاسایی.

22

مه‌سحکردنی گوئییه کان (ناوه‌وه وپشته‌وه‌یان)

23

شۆردنی پئییه کان

پیغمبر - صلی الله علیه وسلم - ده فہرمویت:

«وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ، أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ».

«وَيْلٌ لِلْأَعْقَابِ مِنَ النَّارِ، أَسْبِغُوا الْوُضُوءَ» واتہ: «تیاچوون وسزا بو (پازنہی پ) لہ ئاگری دوزخ، دستنویژ بگرن بہ شورڈنی ئەندامہ کانی بہ کاملی وریکی».

[رواہ أبو داود].

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ».

«أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ» واتہ: «شاہیدی دەدەن بەوہی ہیچ پەرستراویک ھەق وراست نییە جگہ لہ اللہ، وشاہیدی دەدەم بەوہی کہ موحمەد بەندە و پیغمبر و نیردراوی خودایہ».

[رواہ مسلم].

«اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ».

«اللَّهُمَّ اجْعَلْنِي مِنَ التَّوَّابِينَ، وَاجْعَلْنِي مِنَ الْمُتَطَهِّرِينَ» واتہ: «خودایہ، لەو کەسانە بێ کە بەردەوام تەوبە دەکەن

وبه رده وام خوځيان پاک ده که نه وه - له تاوانه کان وهه موو شته پيسه کاني تر-».

[رواه الترمذي].

27

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ».

«سُبْحَانَكَ اللَّهُمَّ وَبِحَمْدِكَ، أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ، أَسْتَغْفِرُكَ وَأَتُوبُ إِلَيْكَ» واته: «پاک و بېگه ردی بو تو ئه ی پهروه ردگار، وهه موو سوپاس وستايشيک بو تو، شاهیدی ددهم به وهی هيچ په رستراوڼک هه ق وراست نښه که شايه نې په رستن بڼت جگه له تو، داوات لیده کهم که ليم خوش بيت و ته و به ده کهم له تاوانه کانم».

[رواه النسائي في "عمل اليوم والليلة"].

چون نويز ته نجام بدهم؟

نويز کردن له ته کبير کردنه وه (ووتی: -الله اکبر- وهه) هه تا سه لامدانه وه

م

دهنگ

1

دهنگی قامه ت کردن بو ته نجامدانی نويز

2

دهنگی قامهت کردن بهرده وامه

ئاماده کردنی نیهت هیئان؛ یه کهم شته که پیویسته نوێژخوین
ئه نجامی بدات، وشوینی نیهت هیئان له دلدایه، وبه زوبان
ناووتریت

3

پوو له قیبله ده کهین، وئه گهر ئیمام (پیشنوێژخوین) بوویت
یان به ته نهها نوێژت کرد؛ ئهوا له پیشی خۆته سوترهیه ک -
بهربه ستيك- دابنئ بۆ ئهوهی خهلكی له پيشتهوه تپه پ نه بن.

4

الله أكبر (خودا گه وره ترینه)

ته کبیره ی ئیحرام* و بههویه وه دهست ده کهین به
ئه نجامدانی نوێژ، ودهبیت به زوبان بووتریت. (ته کبیره ی
ئیحرام: مه بهست یه کهم -الله أكبر- ی دهستپیکردنی نوێژه)

5

پاش ته کبیره ی ئیحرام دهسته کانمان هه تاوه کو ئاستی
شانه کانمان بهرز ده کهینه وه، وبه شیویه ک که ناو له په کان
وپه نجه کانمان پروویان له قیبله بیت.

یان:

هه ردوو دهسته کان به هه مان شیوه هه تاوه کو ئاستی
گوئییه کان بهرز ده کهینه وه.

ههردوو دهسته کان له سهر سینگ دادهنیښ، یان له خوارهوهی سینگ وله سهرهوهی ناوک، یان له خوارهوهی ناوک، ههموو ئهم شیوازانه دروستن.

ناو له پي دهستی راست دهخینه سهر پшти دهستی چهپ.
 یان به ناو له پي دهستی راست پшти دهستی چهپ دهگرین.
 یان به ناو له پي دهستی راست باسکی * دهستی چهپ دهگرین.
 *(باسک: ئهو ئیسه که درېزهیه که له نیوان مهچهک وئانیشکدایه)

«اللهمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقِّي الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي بِالْثَّلَجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ»
 واته: «خوای گهوره دووری بخه نیوان من وگوناهاه کانم وه کو دووری نیوان رۆژه لآت وړوژتاوا، خوای گهوره له گوناهاه کانم پاکم بکه ره وه ههروه کو چۆن جلی سپی له چلک وپیسې پاک ده کرېته وه، خودایه پاکم بکه ره وه وبم شوړه وه له گوناهاه کانم به ئاو وبه فر و ته رزه».

نزای دهستکردن به نوږژ (الاستفتاح) دهخوینین پاش ته کبیره ی ئیحرام وپیش خویندنی -سوره ی الفاتحه-

وههروهه هه نديک نزي (الاستفتاح) ي تر هاتووه له
 سونه تدا جگه له ئەم نزايه، وسونه ت وايه مسولمان له سهر
 يه ک نزا بهردهوام نه بێت به لکو هه رماويه ک نزايه ک
 بخوینیت.

8

(أعوذُ باللهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) واته: (په نا ده گرم به خوی
 گه وه له شهيتانی نه فره تليکراو)
 پاش نزي (الاستفتاح): په ناگرتن دیت، پاشان خویندنی -
 سوره تی الفاتحة-.

9

به خشوع و ملکه چی وهیمنی و دلنیا ییه وه؛ ئایه ت له پاش
 ئایه ت ده خوینینه وه.

10

ئامین

ووتنی سونه ته ئە گهر ئیمام (پیشنوێژ) بێت یان له پشتی
 ئیمام یان به ته نه نا نوێژ بکات، و ئایه تی ک نییه له -سوره تی
 الفاتحة-، به لکو نزايه به مانای: (خودایه ئەم نزايه وه لام
 بده ره وه) دیت.

11

پاش خویندنی -سوره تی الفاتحة- ده توانین به ویستی خوومان به شیک له قورئان بخوینین، یان سوره تیک به ته وای ده خوینین، یان به شیک له سوره تیک ده خوینین، وپاش ته وای بوون له خویندنی قورئان هه ندیک ده وه ستین وده مینینه وه پاشان ده چین بو رکوع بردن.

12

الله اکبر (خودا له هه مووان گه وره تره)
ته کبیر ده کهین (ده لئین: الله اکبر) بو ئه وهی له وه ستانه وه (قیامه وه) بچین بو رکوع بردن.

ئه مه شوینی دووهمه که تئیدا پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- دهسته کانی به رز ده کرده وه؛ بویه سونه ته دهسته کان هه تاوه کو ئاستی شانه کان یان گوئییه کان به رز بکهینه وه.

13

ناو له پی دهسته کان له سه ر ئه ژنوکان داده نیین، وبوشایی ده خهینه نیوان په نجه کانه وه وه کو ئه وه وابیت که ئه ژنوکانمان گرتووه.

به هیمنی ودلنیا ییه وه رکوع ده بهین، ودهسته کان له ته نیشته کان (له په راسووه کان) دوور ده خهینه وه، وروومان به ره و ئاراسته ی زهوی ده بییت، لاته نیشته کانی روومه تمان -

روومان- ده‌رناخه‌ین به لارکردنه‌وه بو لای راستمان یان
چه پمان.

14

پیویسته پشت ریک بیت وچه‌ماوه نه‌بیت، وسه‌ریش
به‌هه‌مان شیوه ده‌بیت ریک بیت به‌رامبه‌ر به پشت ونابیت
سه‌ر به‌رز بکه‌ینه‌وه یان به‌ره‌و خواره‌وه دایبگرین.

15

(سبحانَ رَبِّيَ العظيم) واته: (پاکي وبیگه‌ردی بو خودای
مه‌زن)

ئه‌م ته‌سبیح کردنه سی جار دووباره ده‌که‌ینه‌وه، ئه‌میش
که‌مترین پله‌ی که‌مال و سونه‌ته، ویه‌ک ته‌سبیح کردن
واجبه، وئه‌گه‌ر بمانه‌وئیت ده‌کریت له سی جار زیاتر بیلین،
وده‌کریت شیوازی تری ته‌سبیح کردن بخوینین له‌وانه‌ی که
له سونه‌تدا هاتوووه.

16

ئه‌و ویرد وزیکرانه‌ی که له کاتی رکوع بردندا ده‌خویندرین زور
وهه‌مه‌جوړن:

17

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» واته: «خودا وه‌لامی ئه‌وانه ده‌داته‌وه
که حه‌مد وسوپاسی ده‌که‌ن».

دهیخوئین له کاتی بهرزبوونهوه له رکوع بردن، ئه گهر به تهنها
نوێژمان کرد یان به جه ماعهت

18

دهسته کانمان ههتاوه کو ئاستی شانەکان یان گوێیهکان بهرز
دهکهینهوه، وئه مێش سییه م شوینه که تێیدا دهست بهرز
دهکهینهوه.

19

پاشان هه لدهستینهوه ورێک رادهوهستین وده لێین:
«رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ» واته: «حهمد وسوپاس بو تو ئه ی
پهروهردگارمان».

20

ورێکه پێدراوه بهوهی له پاش ههستانهوه له رکوع بردن
دهست نه گرین، یان دهست بگرین (وهکو هه مان شیوهی
دهستگرتن له کاتی دهستکردن به ئه نجامدانی نوێژکردن -
دانانی دهستی راست له سه ر پشی دهستی چه پ-)

21

وسونه ته له پاش ههستانهوه له رکوع بردن بو ماوهیه ک
بوهستین، وه یمن وله سه ر خو ین له م وهستانه دا.

22

الله اکبر (خودا له هه مووان گه وره تره)

پاشان له حاله ټي وهستان (القيام) هوه بهرهو زهوى دهچين به
ته کبير کړنده وه (ووتنى: الله أكبر) هوه بو حاله ټي سوجه
بردن، ئەم ته کبير کړنده پيى دهووتریت: (تکبيرة الانتقال).
دهسته کان پيش ئەژنوکان، يان ئەژنوکان پيش دهسته کان
له سهر زهوى داده نيين، هه رکاميان ئاسانتر بوو ده کريت
ئەنجام بدریت.

23

ويپويسته له سهر حهوت ئيسک (ئەندام) سوجه ببهين؛
ههروه کو پيغه مبهه - صلى الله عليه وسلم - فيرى کردووين.
نيوچه وان.
لووت.
وناو له په کان.
ويپيه کان - سهرى په نجه کان -.
وئەژنوکان.

24

سهره په نجه کاني پي (لووتکهى په نجه کاني پي) دهبيت بهرهو
ئاراستهى قبيله بيت، ويپيه کانمان له سهر زهوى دهو هستيين
(دهيانچه قيينين).
بو شاي ده خهينه نيوان ئەژنوکان وسک له ئاستيان بهرز
ده کهينه وه.

ههردوو باڵه کان (قۆله کان) بهرز ده کهینهوه له سه رزهوی وله
ته نیشه کانی (په راسووه کانی) لاشه مان دووریان ده خهینهوه،
ئه گهر له نوژی جه ماعه تیشدا بین به مهرجیک ترسی
ئه وه مان نه بیته که ئازاری ده ور به رمان بدهین.
دهسته کان به رام بهر شانه کان یان گوئییه کان داده نین.

25

(سبحان ربّي الأعلى) واته: (پاکی و بیگهردی بو پهروهردگاری
بهرز و بلند و مهزنم)

ئه م ته سبیح کردنه سی جار دووباره ده کهینهوه، ئه میش
که مترین پلهی که مال و سونه ته، ویه که ته سبیح کردن
واجبه، وئه گهر بمانه ویت ده کریت له سی جار زیاتر
بخوین، وده کریت شیوازی تری ته سبیح کردن بخوین
له وانیه که له سونه تدا هاتوو، نزا ده کهین به هه رنزیه که
که بمانه ویت له خیری دنیا و دواړوژ.

26

پیغه مبهری - صلی الله علیه وسلم - ده فه رمویت: «أقرب ما
يكون العبد من ربه وهو ساجد، فأكثرُوا الدُّعاء» واته:
«نزیکترین حاله تی بهنده له پهروهردگارییه وه له کاتی کرنوش
بردندایه (سوجه بردندایه) بویه زور نزا و پارانه وهی تیدا
بکه ن».

الله أكبر (خودا له هه مووان گه وره تره)
به ته کبير کردنه وه (ووتنى: الله أكبر) وه سه رمان له سوجده
بردن بهرز ده کهينه وه.

به لای چه پي سمتمان داده نيشين له سه ر بنی پي چه پمان
به ئارامی وهیمنیه وه، وپي راست ده وه ستينين (دهیچه قينين
به زه ويدا) به شیوهیه که په نجه کان ئاراسته یه یان به ره و قیبله
بیټ.

یان:

هه ردوو پییه کان ده وه ستينين (ده یانچه قينين به زه ويدا) و
له سه ر (پاژنه ی پییه کان) داده نيشين.

هه ردوو دهسته کان له سه ر رانه کان داده نيشين، دهستی راست
له سه ر رانی راست له نزیک ئوژنۆ، ودهستی چه پ له سه ر رانی
چه پ له نزیک ئه ژنۆ، یان له سه ر ئه ژنۆ کان دایان ده نيشين.

(رَبِّي اغفر لي) واته: (په روه ردگارم ليم خوش به).
به هیمنی و ئارامیه وه داده نيشين له نیوان هه ردوو
سوجده که دا وئهم نزایه ده خوئین.

الله أكبر (خودا له هه مووان گه وره تره)

دەچىن بۆ سوجدە بردن بە تەكبىر كىرگىزىش (ووتى: اللّٰه
أكبر) ھو، ئەمىش ۋە كۆ سوجدە بردى يەكەم ۋايە لە
چۆنىيەتتە ۋە ھەي كە دەۋىت.

30

اللّٰه أكبر (خودا لە ھەمووان گەرەترە)
پىكەت دوۋەم ئەنجامدەيدىن، بە ھەمان شىۋە سىفەت
ئەنجامدانى پىكەت يەكەم.
دانانى دەستى راست لەسەر پىشتى دەستى چەپ، ۋە خۇندى
-سورەتى الفاتحە-، ۋەند ئايەتتەك لە قورئانى پىرۆز، ۋە ھەي.

پاشان ركوع دەبەين
اللّٰه أكبر (خودا لە ھەمووان گەرەترە)
ۋە ھەلدەستىنە ۋە

«سَمِعَ اللّٰهُ لَمَنْ حَمِدَهُ» ۋاتە: «خودا ۋەلامى ئەوانە دەداتە ۋە
كە ھەمد ۋە سۇپاسى دەكەن».

پاشان دەچىن بۆ سوجدە بردن
اللّٰه أكبر (خودا لە ھەمووان گەرەترە)
دوۋ سوجدە دەبەين، پاشان دادەنىشىن بۆ خۇندى
تەشەھۇد (تەحيات)

الله أكبر (خودا له هه مووان گه وره تره)

الله أكبر (خودا له هه مووان گه وره تره)

الله أكبر (خودا له هه مووان گه وره تره)

31

پاش ته واو بوونی پکاتی دووهم هه ئناسینه وه بو ئه نجامدانی
پکاتی سییه م، به لکو داده نیشین بو خویندنی ته شه هود -
ته حیات-، وبه شیوازی الافتراش -ئیفتیراش- داده نیشین
(دانیشتنی الافتراش -ئیفتیراش- بریتیه له وهی سمتی لای
چه پی بخاته سهر بنی پی چه پی و له سهری دابنیشیت و پی
راستی له سهر زهوی بچه قینیت -بیوه ستینیت-).

32

شیوازی دانیشتنی ئیفتیراش له کاتی خویندنی ته شه هود
ئه نجامده ریت له و نوێژانه ی له دوو پکات پیکهاتوو وه کو
نوێژی به یانی و جومعه و نوێژه سونه ته کان، وله یه که م
دانیشتن بو خویندنی ته شه هود ئه نجامده ریت له و نوێژانه ی
له سی یان چوار پکات پیکهاتوون، وههروه ها له کاتی دانیشتن
له نیوان سو جده کاند.

33

که سیک نه توانیت به شیوازی دانیشتنی ئیفتیراش
دابنیشیت جا به هوی گه وره ی لاشه ی یان به هوی ئازار له

پښه کان يان به هه ر هوکارڼکي ترهوه؛ به هه رشپوازيکي تر
بتوانيت دابنيشيت ئاساييه.

34

له ته شه هو د (ته حيات) دا؛ ده ستی راست له سه رانی راست
داده نيښ، وپه نجه کانی ده ست همووی ده گرین مه گهر
په نجه ی شایه تمان نه بیت که ئاماژهی پي ده که ین و به رزی
ده که ینه وه به ره و ئاراسته ی قیبله.

35

يان ئه وه تا به په نجه گه وره که ی ده ست (قامکه گه وره)
وپه نجه ی ناوه راست ئه لقه یه ک دروست ده که ین و دوو
په نجه که ی تر ده گرینه وه وپاشان په نجه ی شایه تمان به رز
ده که ینه وه به ره و ئاراسته ی قیبله.

36

وسه بارت به ده ستی چه پ، يان له سه ر رانی چه پ دای
ده نيښ، يان ئه وه تا ئه ژنوی چه پي پښه گرین.
وسونه ته (موس ته حه به) که له کاتي ته شه هو د (ته حياتدا)
سه یری په نجه ی شایه تمان بکه ین که به ر زمان کردووه ته وه.

37

«التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ،

أشهدُ أن لا إلهَ إلاَّ اللهُ، وأشهدُ أنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»
 واته: «هه موو ستایشیکی گه وره وبه مه زن دانان تهنهها بۆ
 خوی گه وره یه، وهه موو نویژکردنیک تهنهها بۆ ئه و زاته یه،
 وهه موو قسه وکرده وه یه کی باش وجوان وخیرکردنیک تهنهها
 بۆ ئه و زاته به دلسۆزی ئه نجام دهدریت، سه لام و سلاو له
 سه ر تۆ بیت ئه ی پیغه مبه ر له گه ل ره حمه ت وبه ره کات
 وپروزی خوی گه وره، و سه لام و سلاو له سه ر ئیمه وله سه ر
 به نده چاکه کانی خوی گه وره، شاهیدی ده ده م (دان ده نیم)
 به وه ی که هیچ په رستراویک راست وهه ق نییه که شایه نی
 په رستن بیت جگه له الله، وموحه مه د -صلی الله علیه
 وسلم- پیغه مبه ر ونیژدراوی خودایه».

ته نهها ئه م ته شه هوده -ته حیاته- ده خوینین له دانیشتی
 یه که می نویژی چوار پکاتی یان سی پکاتیدا.

به لام ئه گه ر نویژه که له دوو پکات پیکهاتبوو وه کو نویژی
 به یانی ونویژی جومعه ونویژه سونه ته کانی تر؛ ئه و خویندنی
 ته شه هود ته و او وکامل ده کهین؛ ئه میش به خویندنی
 (سه لاواتدانی ئیبراهیمی).

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى
 إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى
 مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ
 إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَجِيدٌ» واته: «خودایه وه سف وستایشی

موحه مه د وبنه ماله وشوینکه وتووانی بکه -صلی الله علیه وسلم- ههروه کو چۆن وه سف وستایشی ئیبراهیم وبنه ماله وشوینکه وتووانیت کرد -علیه السلام-، و به ره که ت وپروزی برژینه سهر موحه مه د وبنه ماله وشوینکه وتووانی -صلی الله علیه وسلم- ههروه کو چۆن به ره که ت رژانه سهر ئیبراهیم وبنه ماله وشوینکه وتووانی -علیه السلام-، ئەم سه لاواتدانه پێی ده ووتریت: (سه لاواتدانی ئیبراهیمی).

38

(السلامُ علیکم ورحمةُ الله) واته: (خودا هه رده م سه لامه تتان بکات وپاریزراو بن وره حمتان پێبکات).

(السلامُ علیکم ورحمةُ الله) واته: (خودا هه رده م سه لامه تتان بکات وپاریزراو بن وره حمتان پێبکات).

سه لامدانه وه پاش خویندنی ته شه هود -ته حیات- و سه لاواتدانی ئیبراهیمی وخویندنی ئەو نزایانه دیت که له سونه تدا هاتوو، ئەمه ئەگەر نوێژه که له دوو رکات پیکهاتبوو: وه کو نوێژی به یانی ونوێژه سونه ته کان.

39

به دهنگیکی نزم ده لێین: (اللهُ اکبر) واته: (خودا له هه مووان گه وره تره).

به لّام ئه گهر نوێژه که له: سێ رگات وه کو نوێژی مه غریب،
یان چوار رگات وه کو نوێژی نیوه رۆ وعه سر وعیشا؛
پیکهاتبوو.

40

ئه وا هه لّده ستین له پاش ته شه هودی -ته حیاتى- یه که م بۆ
ئه وه ی رگاتیکی تر ئه نجام ده یں ئه گهر نوێژی مه غریب بوو،
وبۆ ئه وه ی دوو رگاتى تر ئه نجام ده یں ئه گهر نوێژی نیوه رۆ
یان عه سر یان عیشا بوو، وپاش هه ستانه وه -سوره تی
الفاتحه- ده خوێنێن، وهه موو ئه و زیکر وخوێندانه ی له دوو
رگاته که ی یه که مدا ئه نجامماندا به هه مان شیوه دوو باره یان
ده که ی نه وه له م دوو رگاته ی که ماوه له کاتى وه ستان و رکوع
وسو جده ودانیشتندا.

41

الله اکبر (خودا له هه مووان گه وره تره)

42

پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم- به شیوازی دانیشتی
ته وه روک* داده نیشت له ته شوهدی کو تاییدا (دوو همدایا) له
هه ر نوێژیک که دوو ته شه هود -ته حیاتى- تیدا بووایه.
*(دانیشتی التورك -ته وه روک- بریتیه له وه ی پێ راستی

بچه‌قینیتە -بیوه‌ستینیتە- سەر زهوی وپێ چه‌پی له ژیر پێ
راستیه‌وه ده‌ربکات وله سەر سمتی لای چه‌پی دابنیشیت

43

شیوازی دانیشتی ته‌وه‌روک ته‌نها له کو‌تا ته‌شه‌هود -
ته‌حاتدا- ده‌بیت له نوێژه سی رکا‌تی وچوار رکا‌تیه‌کاندا، زیاتر
له یه‌ک شیوازی -جو‌ری- هه‌یه:

44

پێ چه‌پ له ژیره‌وه‌ی پێ راسته‌وه‌ ده‌ربکات، وپێ راستی
بوه‌ستینیت -بیچه‌قینیت- له‌سەر زهوی، وه‌ه‌ردوو لای
سمت له‌سەر زهوی بن.

یان:

پێ چه‌پ له ژیره‌وه‌ی پێ راسته‌وه‌ ده‌ربکات، وپێ راست
نه‌وه‌ستینیت -نه‌یچه‌قینیت- له‌سەر زهوی به‌هه‌مان شیوه‌ی
پێ چه‌پ -فه‌رشی بکات له‌سەر زهوی-، وه‌ه‌ردوو لای سمتی
له‌سەر زهوی بن و له‌سەر سمتی لای چه‌پی دابنیشیت.

یان:

پێ راست نه‌وه‌ستینیت -نه‌یچه‌قینیت- له‌سەر زهوی -
فه‌رشی بکات سەر زهوی-، وپێ چه‌پی بخاته‌ نیوان ران
وسا‌قی * راستی. * (سا‌ق: نیوه‌ی خواره‌وه‌ی قا‌چه‌کانه، ئه‌و

پارچه ئیسکه درئزه که ئەژنۆکان به پێیه کان
وگوێزنگه کانه وه ده به ستیت)

45

له کووتا دانیشتن ته شه هود -ته حیات- ده خوینین، وپاشان
سه لاوات ده دهین له سهر پیغه مبه ر -صلی الله علیه وسلم-
ئه مپیش به خویندنی (سه لاواتدانی ئیبراهیمی).

46

پیش سه لامدانه وه وپاش خویندنی ته شه هود، په نا به خودا
ده گرین له چوار شت (ئه م نزایه ده خوینین): «اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ
بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ فِتْنَةِ الْمَحْيَا
وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ» واته: «خودایه من
په نات پیده گرم له سزای گوڕ، په نات پیده گرم له سزای
دۆزهخ، په نات پیده گرم له فیتنه و تا قیکردنه وه کانی ژیان
وفیتنه و تا قیکردنه وه کانی مردن، و په نات پیده گرم له فیتنه
و تا قیکردنه وه ی مه سیحی ده ججال».

نزا ده کهین وداوا ده کهین سه بارهت به هه موو خیر
وچاکه یه کی دونیا و دواړوژ.

47

(السلامُ علیکم ورحمةُ الله) واته: (خودا هه ردهم سه لامه تتان
بکات وپاریزراو بن وره حمتان پێبکات).

(السلامُ عليكم ورحمةُ الله) واته: (خودا هه ردهم سه لامه تتان بکات وپاريزراو بن وره حمتان پيښکات).

نوښت نه نجامدان ته واو نابيت وکوټاي پيښهيندرت مه گهر پاش سه لامدانه وه نه بيت.

48

پاش سه لامدانه وه؛ نه نجامداني نوښتکردن ته واو بوو،
أَسْتَغْفِرُ الله، أَسْتَغْفِرُ الله، أَسْتَغْفِرُ الله (أَسْتَغْفِرُ الله، واتا:
داوا له خودا ده که م که ليم خوش بيت).

49

سونهت نه وهيه له پاش سه لامدانه وه نوښتخوين سي جار
بليت: (أَسْتَغْفِرُ الله)، پاشان زيرک ويادي خودا بکات به و
شيويهيه که له پيغه مبهروه هاتووه -صلى الله عليه وسلم-

م

نه وهی له سهر شاشه نووسراوه

1

نه گهر ئيمام (پيشنوښت) بيت يان به ته نها نوښت بکهيت

2

ته کبیره ی ئیحرام (مه به ست یه که م -الله اکبر-ی
ده ستپیکردنی نویژه)

3

هه ردوو دهسته کان هه تاوه کو ئاستی شانه کان بهرز
ده کهینه وه (به شیوه یه ک ناوله په کان پروویان له قیبله بیت)

4

یان هه ردوو دهسته کان به هه مان شیوه هه تاوه کو ئاستی
گوئییه کان بهرز ده کهینه وه

5

هه ردوو دهسته کان له سه ر سینگ داده نیین

6

یان له سه ره وه ی ناوک

7

یان له ژیره وه ی ناوک

8

ناو له پی دهستی راست ده خهینه سه ر پشتی دهستی چه پ

9

يان به ناو له پي دهستی راست باسکي * دهستی چه پ ده گرین.
 *(باسک: ئه و ئیسه که درېزه یه که له نیوان مه چه ک
 وئانیشکدایه)

10

نزاى دهستکردن به نوښ (نزاى: الاستفتاح)

11

«اللهمَّ بَاعِدْ بَيْنِي وَبَيْنَ خَطَايَايَ كَمَا بَاعَدْتَ بَيْنَ الْمَشْرِقِ
 وَالْمَغْرِبِ، اللَّهُمَّ نَقِّنِي مِنْ خَطَايَايَ كَمَا يُنَقَّى الثَّوْبُ الْأَبْيَضُ
 مِنَ الدَّنَسِ، اللَّهُمَّ اغْسِلْنِي مِنَ خَطَايَايَ بِالْثَّلَجِ وَالْمَاءِ وَالْبَرْدِ»
 [رواه مسلم] واته: «خوای گه وره دووری بخه نیوان من
 وگوناوه کانم وه کو دووری نیوان پوژه لات وپوژئاوا، خوای
 گه وره له گوناوه کانم پاکم بکه ره وه هه ره وه کو چوون جلی سپی
 له چلک وپیشی پاک ده کرېته وه، خودایه پاکم بکه ره وه وبم
 شوړه وه له گوناوه کانم به ئاو و به فر و ته رزه».

12

سونه ت ئه وه یه هه رماو هیه ک نزا یه ک بخویندریت، چونکه
 به رده وام بوون له سهر شیوازیک له ووتنی نزاى (الاستفتاح)
 له سونه تدا نه هاتووه.

13

په ناگرتن

(أَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ) واته: (په نا به خودا ده گرم له شهیتانی نه فرینلئیکراو).

سوره تی - الفاتحة-

﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (1) الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ (2) الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ (3) مَلِكِ يَوْمِ الدِّينِ (4) إِيَّاكَ نَعْبُدُ وَإِيَّاكَ نَسْتَعِينُ (5) اهْدِنَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ (6) صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَيْرِ الْمَغْضُوبِ عَلَيْهِمْ وَلَا الضَّالِّينَ (7)﴾ واته:
 ﴿به ناوی خواي به خشندهی میهره بان (1) هه موو سوپاس وستایشیک بو خودای په روهردگاری جیهانیان - په روهردگاری هه موو بوونه وهره کان- (2) به خشندهی میهره بان (الرحمن) به و مانایه ی رهم وبه زه ی په روهردگار له م جیهانه دا هه مووی گرتووه ته وه به بیباوه رانیشه وه، و (الرحیم) رهم وبه زه ی په روهردگار وهك زانایان ده لئین: تایبه ته به برواداران له رۆژی دوا پیدا (3) ته نها ئه و خاوه نی رۆژی سزا وپاداشت دانه وهیه - باوه رداران له نوږه کانیاندا له هه موو پکاتیکی نوږدا ئه م سوره ته ده لئینه وه، تاوه کو هه میسه رۆژی دوا ییان له بیر بیت وبه کار وکرده وهی چاک خو یانی بو ئاماده بکه ن- (4) خودایه، ته نها توده په رستین -ته نها تویت شایسته ی په رستن

وجگه له تۆ هه موو په رستراوێکی تر پوچ و به تاله-، و داوای هانا
 و یارمهتی ته نها له تۆ ده کهین -له هه موو کار و کرده وه
 و پێداویستیه کانماندا، چونکه هه موو فه رمانێک به دهستی
 تۆیه، جگه له تۆ هیچ کهس به ئەندازهی گه ردیله یه ک
 خاوهنی هیچ شتێک نییه- (5) پێنمونیمان بکه بۆ پێگای
 راست- که پێگای راستی ئایینی پیرۆزی ئیسلامه، وهیادیه تمان
 بده بۆ ئەوهی به رده وام بین له سه ری هه تا ئەو رۆژهی
 ده گهین به دیداری زاتی هه ق و به رز و بڵندت- (6) پێگای
 ئەوانه ی که چاکه ت له گه ل کردوون -له پێغه مبه ران
 و راستگو یان وشه هیدان و چاکه کاران-، نه ک پێگای ئەوانه ی
 تورپه ی وخه شمی تۆ له سه ریانه -وه ک جوله که
 وهاو کرده وه کانیا ن- و نه ک پێگای گو مپرایان -وه ک گا وره کان
 وهاو کرده وه کانیا ن- (7) ﴿

17

ئامین

18

نزایه (دوعایه) به مانای ئەوه دیت: خودایه نزا کانمان وه لام
 بده ره وه.

19

هه‌رچه‌ندی‌ک له تواناماندا بی‌ت وبه لامانه‌وه ئاسان بی‌ت
قورئان ده‌خوینین.

20

رکوع بردن

21

(الله اکبر) واته: (خودا له هه‌مووان گه‌وره‌تره)

22

پشت ده‌بی‌ت ریک بی‌ت ونه‌چه‌می‌ته‌وه.

23

(سبحانَ رَبِّيَ العظيم) واته: (پاکی و بی‌گه‌ردی بو خودای
مه‌زن).

24

له‌و ویرد و زیکرانه‌ی له سونه‌تدا هاتوو هه‌ که له کاتی رکوع
بردندا ده‌خویندرین:

25

(سُبُّوحٌ قُدُّوسٌ، رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ) واته: (سُبُّوحٌ: له ناوه
پیرۆزه‌کانی خوای گه‌وره‌یه به مانای ئه‌وه دیت: ئه‌و زاته‌یه که
دووهره له هه‌موو که‌موکورتی و عه‌یی‌یک و هه‌موو ئه‌وانه‌ی له
ئاسمانه‌کان وزه‌ویدان به ته‌سبیح کردن یادی ده‌که‌ن،

قُدُوسٌ: له ناوه پېرۆزه کانی خوای گه وره یه، به مانای ئه وه
 دیت: ئه و زاته یه که پېرۆز وموباره که وپاکه وبه ریئه -دووره-
 له هه موو شتیک که شایه نی ئه و زاته بهرز وبلنده نه بیټ، -
 رَبُّ الْمَلَائِكَةِ وَالرُّوحِ: واته پهروه ردگاری فریشته کان و-
 الرُّوح- له وه یه مه بهست جبریل بیټ -علیه السلام-).

26

(سبحانک اللهم ربنا وبحمدک، اللهم اغفر لی) واته: (پاک
 وبیگه ردی وسوپاس وستایش بو تو ئه ی پهروه ردگارمان، ئه ی
 خودایه لیم خووش به).

م

«سَمِعَ اللَّهُ لِمَنْ حَمِدَهُ» واته: «خودا وه لای ئه وانه ده داته وه
 که حه مد وسوپاسی ده که ن».

28

(رَبَّنَا وَلَكَ الْحَمْدُ، حَمْدًا كَثِيرًا طَيِّبًا مُبَارَكًا فِيهِ) واته: (ئه ی
 پهروه ردگارمان سوپاس وحه مد بو تو، حه مد وسوپاسیک که
 خیر وبه ره که ت وپېرۆزی تیدا بیټ، ودوور بیټ له ریا -
 روپامای-).

29

ده ستمان ناگرین (دریژیان ده که یه به ره وه هه ردوو ته نیشتی
 لاشه مان وه کو شیوازی وه ستانی ئاسایی).

30

يان دەسته كانمان ده گرین (وه كو شیوازی دهستگرتنی پاش
ته کبیره ی ئیحرام بو خویندنی نزاکان و-سوره تی الفاتحة-)

31

سوجه بردن (کړنوش بردن)

32

نیو چه وان له گه ل لووت

33

دهسته کان (ناو له په کان)

34

ئه ژنوکان (چوکه کان)

35

پییه کان

36

(سُبْحَانَ رَبِّيَ الْأَعْلَى) واته: (پاکي وبيگه ردي بو خواي بهرز
وبلند).

37

«نزیكترین حالتی بهنده له په‌روه‌ردگار یی‌ه‌وه له کاتی کړنوش
بردندایه (سوجه بردندایه) بویه زور نزا وپارانه‌وه‌ی تیدا
بکه‌ن» [رواه مسلم].

38

دانیشتنی الافتراش - ئیفتیراش - (دانیشتنی الافتراش -
ئیفتیراش - بریتیه له‌وه‌ی سمتی لای چه‌پی بخاته سهر بنی پی
چه‌پی و له‌سهری دابنیشیت وپی راستی بچه‌قینیت -
بیوه‌ستینیت - سهر زه‌وی).

39

دانیشتنی الإقعاء - ئیقعا - (دانیشتنی الإقعاء - ئیقعا - بریتیه
له‌وه‌ی نوڅرخوین هه‌ردوو پییه‌کان پیکه‌وه له‌سهر زه‌وی
بوه‌ستینیت - بچه‌قینیت - و له‌سهر پاژنه‌ی پییه‌کانی
دابنیشیت)

40

(ربّ اغفر لی) واته: (په‌روه‌ردگارم لیم خوش به)؛ سی جار
ده‌خوینیت.

41

(اللهم اغفر لی، وارحمی، واجبرنی، واهدنی، وارزقنی)
واته: (خودایه، لیم خوش به، وره‌حمم پیبکه، وحالم بگوړه
بو باشتر، وهیدایه‌تم بده، ورزقم پیببه‌خشه).

42

نوڙی به یانی

43

نوڙی ههینی

44

نوڙی جهڙنه کان

45

نوڙی نیوه پو

46

نوڙی عه سر

47

نوڙی مه غریب- ئیواره-

48

نوڙی عیسا- خه وتن-

49

«التَّحِيَّاتُ لِلَّهِ وَالصَّلَوَاتُ وَالطَّيِّبَاتُ، السَّلَامُ عَلَيْكَ أَيُّهَا النَّبِيُّ
وَرَحْمَةُ اللَّهِ وَبَرَكَاتُهُ، السَّلَامُ عَلَيْنَا وَعَلَى عِبَادِ اللَّهِ الصَّالِحِينَ،
أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ، وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا عَبْدُهُ وَرَسُولُهُ»
واته: «هه موو ستایشیکی گه وره وبه مه زن دانان تهنه بو

خوای گه ورهیه، وهه موو نوئژکردنیک ته نها بو ئه و زاته یه، وهه موو قسه وکرده وهیه کی باش وجوان وخیرکردنیک ته نها بو ئه و زاته به دلسۆزی ئه نجام دهدریت، سه لام و سلاو له سه ر تو بیت ئه ی پیغه مبه ر له گه ل ره حمه ت و به ره کات و پیرۆزی خوای گه وره، و سه لام و سلاو له سه ر ئیمه وله سه ر به نده چاکه کانی خوای گه وره، شاهیدی ده ده م (دان ده نیم) به وه ی که هیچ په رستراویک راست وهه ق نییه که شایه نی په رستن بیت جگه له الله، وموحه مه د -صلی الله علیه وسلم- پیغه مبه ر و نیردراوی خودایه».

50

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ» واته: «خودایه وه سف وستایشی موحه مه د و بنه ماله وشوینکه وتووانی بکه -صلی الله علیه وسلم- هه روه کو چۆن وه سف وستایشی ئیبراهیم و بنه ماله وشوینکه وتووانی کرد -علیه السلام-، و به ره که ت و پیرۆزی برژینه سه ر موحه مه د و بنه ماله وشوینکه وتووانی -صلی الله علیه وسلم- هه روه کو چۆن به ره که ت رژانه سه ر ئیبراهیم و بنه ماله وشوینکه وتووانی -علیه السلام-، ئه م سه لاواتدانه یی ده ووتریت: (سه لاواتدانی ئیبراهیمی).

51

نوٲیژی: نیوهرۆ - عهسر - مهغریب - عیشا

52

نوٲیژی: بهیانی - جومعه - جهژنهکان

53

«اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا صَلَّيْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ، اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِ مُحَمَّدٍ كَمَا بَارَكْتَ عَلَى إِبْرَاهِيمَ وَعَلَى آلِ إِبْرَاهِيمَ، إِنَّكَ حَمِيدٌ مَّجِيدٌ» واته: «خودایه وهسف وستایشی موحه مهده وبنه ماله وشوینکه وتووانی بکه -صلی الله علیه وسلم- ههروه کو چۆن وهسف وستایشی ئیبراهیم وبنه ماله وشوینکه وتووایت کرد -علیه السلام-، وبهره کهت وپروزی برژینه سهر موحه مهده وبنه ماله وشوینکه وتووانی -صلی الله علیه وسلم- ههروه کو چۆن بهره کهتت رژانه سهر ئیبراهیم وبنه ماله وشوینکه وتووانی -علیه السلام-»، ئەم سه لاواتدانه پێی دهووتریت: (سه لاواتدانی ئیبراهیمی).

54

(السلامُ علیکم ورحمةُ الله) واته: (خودا ههردهم سه لامه تتان بکات وپاریزراو بن وره حمتان پێبکات).

55

ته‌بو حومه‌یدی ساعیدی -ره‌زای خوای لی‌بیت- ده‌ل‌یت:
 «وَإِذَا جَلَسَ فِي الرَّكْعَةِ الْآخِرَةِ، قَدَّمَ رِجْلَهُ الْيُسْرَى، وَنَصَبَ
 الْأُخْرَى، وَقَعَدَ عَلَى مَقْعَدَتِهِ» واته: «ئه‌گه‌ر پی‌غه‌مبه‌ر-صلی
 الله علیه وسلم- له‌ رکاتی کو‌تاییدا دابنیش‌تایه‌، پی‌ی چه‌پی پ‌یش
 ده‌خست به‌ره‌و لای راست (له‌ ژیر پی‌ی راستیه‌وه
 ده‌ریده‌کرد)، وی‌یه‌که‌ی تری (پی‌ی راستی) ده‌وه‌ستاند
 (چه‌قاند) له‌ سهر زه‌وی، و له‌سهر لای چه‌پی سمتی
 داده‌ن‌یشت». بوخاری گ‌یراویه‌تیه‌وه

56

دانیش‌تنی التورک -ته‌وه‌روک- (دانیش‌تنی التورک -ته‌وه‌روک-
 بریتیه‌ له‌وه‌ی پی‌ی راستی بچه‌قین‌یته‌ -بیوه‌ستین‌یته‌- سهر
 زه‌وی وی‌ی چه‌پی له‌ ژیر پی‌ی راستیه‌وه‌ ده‌ربکات وله‌ سهر
 سمتی لای چه‌پی دابنیش‌ت) (دانیش‌تنی التورک -ته‌وه‌روک-)

57

«اللَّهُمَّ إِنِّي أَعُوذُ بِكَ مِنْ عَذَابِ جَهَنَّمَ، وَمِنْ عَذَابِ الْقَبْرِ، وَمِنْ
 فِتْنَةِ الْمَحْيَا وَالْمَمَاتِ، وَمِنْ شَرِّ فِتْنَةِ الْمَسِيحِ الدَّجَالِ» [رواه
 مسلم] واته: «خودایه‌؛ من په‌نات پ‌یده‌گرم له‌ سزای گو‌ر،
 په‌نات پ‌یده‌گرم له‌ سزای د‌وزه‌خ، په‌نات پ‌یده‌گرم له‌ فیتنه‌
 و‌تاقیکردنه‌وه‌کانی ژیان و‌فیتنه‌ و‌تاقیکردنه‌وه‌کانی مردن،
 و‌په‌نات پ‌یده‌گرم له‌ فیتنه‌ و‌تاقیکردنه‌وه‌ی مه‌سیحی
 ده‌جال».

«اللَّهُمَّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي ظُلْمًا كَثِيرًا، وَلَا يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ، فَاعْفِرْ لِي مَغْفِرَةً مِنْ عِنْدِكَ وَارْحَمْنِي إِنَّكَ أَنْتَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ» [رواه البخاري] واته: «خودايه؛ من زور سته مم له نه فسی خۆم کردوو، وهیچ که سیک له تاوان وگوناهاه کان خوش نابیت مه گهر تۆ نه بیت، لیم خوش به به لیخوشبوونیکی تایبهت له لایه ن تۆوه، وره حمم پیبکه چونکه تهنه تۆ له تاوان وگوناهاه کان ده بوریت -الغفور-یت وتۆ ره حم و به زه ییت به بوونه وه ره کان دیتته وه -الرحیم-یت».

ووتی: (أَسْتَغْفِرُ اللَّهَ) سئ جار

له ئه بی هورهیره وه -رهزای خوی لیبیت- ده لیت: گویم له پیغه مبه ری خودا بوو -صلی الله علیه وسلم- که ده یفه رموو: «إِنَّ أَوَّلَ مَا يُحَاسَبُ بِهِ الْعَبْدُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ مِنْ عَمَلِهِ صَلَاتُهُ؛ فَإِنْ صَلَحَتْ فَقَدْ أَفْلَحَ وَأَنْجَحَ، وَإِنْ فَسَدَتْ فَقَدْ خَابَ وَخَسِرَ» واته: «یه که م شت له کرده وه کانی به نده که لیپرسینه وه ی سه بارهت ده کریت؛ نوێژکردنه، ئه گهر نوێژه کانی به کاملی وچاکی ورپکی ئه نجامدا بوو؛ ئه واه و که سه سه رفراز و سه رکه وتوو ده بیت، به لام ئه گهر نوێژه کانی به

ناكاملى ونادروستى ئەنجامدايىت؛ ئەوا سەرشۆر ودۆراوہ». [رواه: أبوداود، الترمذي، النسائي].

پیرست

No table of contents entries found

ku187v1.0 - 03/09/2026